

Εορτάστηκε η Σύναξη πάντων των διαλαμπάντων Αγίων της Σκήτης Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Την Δευτέρα 24 Ιουνίου πανηγύρισε η Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας επί τη εορτή του Γενεθλίου του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου αλλά και την εορτή της Συνάξεως πάντων των διαλαμπάντων Αγίων της Σκήτης Βεροίας.

Το πρωί της εορτής [τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία](#) προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ἄλλ’ ἐνδύσασθε τόν Κύριον Ἰη-σοῦν Χριστόν καί τῆς σαρκός πρό-νοιαν μή ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας».

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐόρτασε χθές, πρώτη Κυριακή μετά τήν Πεντη-κο-στή, πάντας τούς ἁγίους τους. Ἐόρτασε ὅλα τά ἐκλεκτά τέκνα της, τά ὅποια τόν δρόμον «τετέ-λεκαν καί τήν πίστιν τετήρηκαν». Ἐόρτασε ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι «εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθησαν καί Χρι-στόν ἐνεδύθησαν», ὅλους ἐκεί-νους τῶν ὁποίων τά τίμια αἵματα φέρει ἡ ἴδια «ὡς πορφύρα καί βύσ-σον».

Καί ἀφοῦ χθές ἐορτάσαμε πάντας τούς ἁγίους, σήμερα τιμοῦμε μαζί μέ τόν ἐν μείζονα ἐν γεννητοῖς γυ-ναικῶν, μαζί μέ τόν προστάτη καί ἔφορο τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Σκήτης, τόν τίμιο Πρόδρομο καί βαπτιστή τοῦ Κυρίου μας, καί ὅλους τούς ἐν ἀσκήσει διαλάμψαντες καί τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαντες πατέρες στόν εὐλογημένο αὐτόν τόπο.

Τιμούμε εκείνους, οί όποίοι μι-μούμενοι τό παράδειγμα τοῦ κα-θη-γητοῦ τῶν μοναζόντων, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἦλθαν ἐδῶ στή Σκήτη του, στή νοητή ἔρημο τοῦ Ἀλιάκμονος, ὅχι μόνο γιά νά ζήσουν ὑπό τήν πνευματική προστασία καί σκέπη του, ἀλλά γιά νά μιμηθοῦν τήν ἀσκητική βιο-τή του καί νά ζήσουν σύν Χρι-στῷ καί ἐν Χριστῷ.

Καί ἐάν ὁ τίμιος Πρόδρομος ἦταν ἐνδεδυμένος μέ τρίχες καμήλου καί τρεφόταν μέ ἀκρίδες καί μέλι ἄγριο, οί ὅσιοι πατέρες, τή σύναξη τῶν ὁποίων ἐπιτελοῦμε, ἦταν ἐν-δε-δυμένοι μέ τό μοναχικό τριβῶ-νιο, ἤ μᾶλλον ἦταν ἐνδεδυμένοι, κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο, μέ αὐ-τόν τόν ἴδιο τόν Χριστό, καί τρε-φόταν μέ τή μελέτη τοῦ λόγου του, μέ τή μυστική ἐπικοινωνία τῆς προσευχῆς καί τῆς θείας χά-ρι-τος, μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα του.

Καί ἐάν τό κήρυγμα τοῦ ἁγίου Ἰω-άννου τοῦ Προδρόμου ἦταν κή-ρυγμα πού καλοῦσε τούς ἀνθρώ-πους τῆς ἐποχῆς του σέ μετάνοια, γιατί πλησίαζε ἡ βασιλεία τῶν οὐ-ρανῶν, οί ὅσιοι καί θεοφόροι πα-τέ-ρες αὐτῆς τῆς Σκήτης ζοῦσαν διά βίου τή μετάνοια ὡς ἀλλαγὴ τοῦ νοῦ, ὡς νέκρωση τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καί ὡς γέννηση τοῦ νέου, τοῦ κατά Θεόν κτισθέντος. Καί ἀκόμη ζοῦσαν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέσα στίς ψυχές τους, μέσα στά σπήλαια τῶν ἀσκητικῶν τους παλαισμάτων, μέσα στό κελλί τῆς προσευχῆς καί τῆς περισυλλογῆς τους, μέσα στίς λόχμες τοῦ Ἀλιάκ-μονος, διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν βρίσκεται στίς λεωφόρους τοῦ κόσμου, δέν βρίσκεται στά ἀν-ά-κτο-ρα καί στά πολυτελῆ καί ἄνετα ἐνδαιτήματα τῶν ἀνθρώπων. «Ἐντός ἡμῶν ἐστί». Εἶναι μέσα σέ αὐτούς πού θέλουν νά τήν ζήσουν, πού ἐπιθυμοῦν νά τήν αἰσθαν-θοῦν, πού ἐπιδιώκουν νά τήν κα-τα-κτήσουν καί βιάζονται τόν ἑαυτό τους γι' αὐτό τόν σκοπό.

Καί ἐάν ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔλα-βε σύμφωνα μέ τό μήνυμα τοῦ ἁγ-γέλου πρὸς τόν πατέρα του, τόν εὐσεβῆ Ζαχαρία, τό ὄνομα Ἰωάν-νης, δηλαδή υἱός τῆς χάριτος, οί ἅγιοι τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Σκήτης ἔλα-βαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἔζησαν τήν ἐμπειρία τῆς θέας τοῦ ἀκτί-στου φωτός καί ἔγιναν καί υἱοί Θεοῦ κατά χάριν.

Τιμώντας τους καί ἐμεῖς, λοιπόν, σήμερα μαζί μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο, τοῦ ὁποίου ἐορτά-ζουμε τό γενέσιο, ἅς ἀκούσουμε τήν προτροπή τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καί οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τήν ὁποία ἔκαναν καί οί ἴδιοι οί ὅσιοι πατέρες μας πράξη στή ζωή τους.

«Ἐνδύσασθε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί τῆς σαρκός πρόνοιαν μή ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας». Ἐνδυ-θεῖτε, μᾶς προτρέπει ὁ μέγας ἀπό-στολος τόν Χριστό, ὥστε νά ζεῖτε μαζί του καί Ἐκεῖνος μαζί σας, καί μή φροντίζετε νά ἱκανοποιεῖτε τίς ἐπιθυμίες τῆς σαρκός σας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν συνδέει τυχαῖα τίς δύο προτροπές. Γνω-ρί-ζει, ὁ ἴδιος ἄλλωστε τό λέει, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἔχουμε βαπτισθεῖ στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἔχουμε ἐνδυ-θεῖ τόν Χριστό. Ἀλλά δέν ἀρκεῖ αὐτό, γιατί ἐάν δέν ἀγωνιζόμαστε νά τόν κρατήσουμε ὡς ἔνδυμα, ἐάν δέν ἀγωνιζόμαστε νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημά του, τότε θά διαπιστώσουμε καί ἐμεῖς αὐτό πού διαπίστωσαν καί οἱ πρωτό-πλα-στοι μετά τήν παρακοή. Τί δια-πίστωσαν; Διαπίστωσαν ὅτι ἦταν γυμνοί, γυμνοί ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Γυμνοί, γιατί ὑπέκυψαν στήν ἐπιθυμία τῆς περιεργείας καί τῆς φιλοδοξίας καί ἐνδιαφέρ-θη-καν νά ἱκανοποιήσουν περισσότε-ρο αὐτές τίς σαρκικές, τίς χοϊκές ἐπι-θυμίες τους, παρά νά ἱκανοποι-ή-σουν τόν Θεό μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του.

Αὐτό παθαίνουμε καί ἐμεῖς, ἀδελ-φοί μου. Ἔχουμε τόν Χριστό πού μᾶς ὑπόσχεται τόν οὐρανό, καί ἐμεῖς προσπαθοῦμε μέ κάθε τρόπο νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τόν Χριστό γιά νά κερδίσουμε, ὅπως νο-μίζουμε, τή γῆ.

Ὅμως ὁ Χριστός δέν μᾶς ζητᾷ νά ἐγκαταλείψουμε τή γῆ, ἀλλά μᾶς προσφέρει τή δυνατότητα νά ζή-σου-με ἀπό τή γῆ τόν οὐρανό, ζώ-ντας ἐνωμένοι μαζί του, ζώντας μέσα στήν ἀγάπη του, ζώντας τή δι-κή του ζωή, ὅπως τήν ἔζησε ὁ τί-μι-ος Πρόδρομος καί ὅπως τήν ἔζη-σαν καί οἱ ὅσιοι καί θεοφόροι πα-τέρες τῆς Σκήτης τῆς Βεροίας πού τι-μοῦμε σήμερα.

Εὔχομαι γι'αὐτό ταπεινά, ἐπικα-λού-με-νος καί τίς δικές τους πρεσβεῖες, νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς ἐνδεδυμένοι τόν Χριστό καί ἀπαλ-λαγμένοι ἀπό τίς ἐπιθυμίες καί φροντίδες τοῦ κόσμου, νά ζήσουμε μαζί του καί ἐδῶ στή γῆ καί αἰώ-νια στόν οὐρανό.